

kunde erhverve Jord her i Landet uden at have kongelig Tilladelse dertil. En saadan Ordning har man i alle andre Lande — jeg omtalte vistnok den Gang lidt nærmere Forholdene i Sverige og i Norge. Det lykkedes ikke den Gang at faa noget Forslag frem. Jeg husker, at den nuværende Konseilspræsident sagde, at det var naturligt at tage dette Spørgsmaal sammen med Naturfredningsspørgsmaalet, men jeg kan nu ikke se, at der er nogen nødvendig Forbindelse mellem disse Ting. Saa hændte det, at vi i Fjor fik forelagt et Lovforslag om Naturfredning, men Spørgsmaalet om fremmedes Adgang til at erhverve Jord her i Landet henstaar stadig uløst. Det er, som om man i Ministeriet ikke interesserer sig for dette vigtige Spørgsmaal. Jeg vil nu igen rette en indtrængende Appel til Ministeriet om at fremsætte et Lovforslag om, at fremmede ikke uden Regeringens Tilladelse kan erhverve Jord her i Landet. Jeg tror ikke, det kan ske i noget som helst andet Land, og der er ingen Grund for os til i saa Henseende at være et Unikum.

Da jeg den 17. Marts i Aar havde Lejlighed til at berøre Statens finansielle Forhold, udtalte jeg, at Statsbanerne bør drives forretningsmæssigt. Det eneste, man har kunnet anføre til Fordel for den nye Generaldirektørs Ansættelse, er i Virkeligheden, at han var en Forretningsmand, og nu skulde Statsbanerne drives forretningsmæssigt. Jeg henstillede da, om det ikke var naturligt, at der blev vedtaget en ekstraordinær Forhøjelse af Statsbanetaksterne. Dertil svarede den højtærede Minister for offentlige Arbejder saaledes: „Det falder mig for Tiden noget vanskeligt at udtale mig om dette Spørgsmaal. Det er under Overvejelse indenfor Ministeriet, og jeg vil altsaa ikke gerne ind paa denne Sag ved denne Lejlighed.“ Ærede Medlemmer vil efter dette kunne forstaa, at jeg med største Forbavselse den 3. Oktober hørte den højtærede Finansminister ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget udtale sig saaledes: „Jeg skal kun bemærke, at dette naturligt kunde føre til en Overvejelse af en Forhøjelse af Taksterne, men at en saadan neppe vilde finde Sympati i den høje Rigsdag, ligesom den heller ikke har været til Overvejelse i Ministeriet.“ Disse to Udtalelser staar i en uopløselig Modsetning til hinanden. Spørgsmaalet bliver da: Hvor er Sandheden? Jeg gaar ud fra, at Finansministeren, der jo taler Sandhed ligesom ethvert andet Menneske,

naar ikke højere Statshensyn nøder ham til at afvige fra Sandheden — og saadanne højere Statshensyn kan umuligt være til Stede her —, den 3. Oktober sagde Sandheden. Men saa vil jeg kræve den højtærede Minister for offentlige Arbejder til Regnskab for, hvad han sagde den 17de Marts i Aar, og jeg anmoder Ministeren om at være saa venlig at oplyse os om, hvorledes det er muligt for de to Ministre om en og samme Ting at sige det stik modsatte med et halvt Aars Mellemlum.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg finder Grund til straks at svare paa det ærede Medlems Henvendelse til mig. Det ærede Medlem har ganske forsømt at undersøge, hvad der ligger mellem de to Udtalelser, som han citerede. Den Gang jeg udtalte, at Spørgsmaalet om Takstforhøjelse for Tiden var under Overvejelse i Ministeriet, fandt denne Overvejelse Sted, altsaa i Foraaret, forinden Finanslovbehandlingen sluttede her, og forinden Finanslovbehandlingen sluttede, afgav jeg overfor Rigsdagen en udførlig Redegørelse for dette Spørgsmaal og for Ministeriets Stilling til det. Men da Spørgsmaalet saa ikke blev taget op fra anden Side, er Ministeriet selvfølgelig gaaet ud fra, at de politiske Partier har akkviesceret ved den gældende Ordning. Derefter er Spørgsmaalet ikke senere taget op til Overvejelse i Ministeriet, og dette stemmer fuldkommen med, hvad Finansministeren udtalte.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Det er fuldstændig rigtigt, at naar man først overvejer en Ting og saa standser sine Overvejelser, kan man bagefter sige, at efter at Overvejelserne er standsede, har der ikke været Overvejelser, men det er noget helt andet end det, Finansministeren sagde.

Wulff: Inden jeg begynder paa de Bemærkninger, jeg vil rette til den højtærede Forsvarsminister, vil jeg med et Par Ord omtale den Tale, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) holdt her i Eftermiddag, og hvori han henstillede, at man skulde revidere den nye Valglov endnu en Gang, inden den kommer til Anvendelse. Jeg vil sige, at hvis det kan ske, og det ærede Medlem kan udvirke det, vil jeg ubetinget